

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 5.3.2023 – UJ ym. v. komissio**(Asia T-120/23)**

(2023/C 134/31)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset*Kantajat:* UJ ja 12 muuta kantajaa (edustaja: asianajaja M. Velardo)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantajat vaativa unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 5.5.2022 tehdyt päätökset, joilla kantajia ei sisällytetty kilpailujen EPSO/AD/380/19-AD7 ja EPSO AD/380/19-AD9 varallaololuetteloihin
- kumoamaan 7.7.2022 tehdyt päätökset, joilla hylättiin kantajien UJ, UL, UM ja UU osalta vaatimukset kilpailujen EPSO/AD/380/19-AD7 ja EPSO AD/380/19-AD9 varallaololuetteloiden ulkopuolelle jättämisen uudelleentarkastelusta
- kumoamaan nimittävän viranomaisen sen jälkeen, kun Euroopan unionin henkilöstövalintatoimisto (EPSO) oli ollut yli neljä kuukautta hiljaa, 5.11.2022 hiljaisesti tekemät päätökset, joilla hylättiin kantajien virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 90 artiklan 2 kohdan nojalla yhdessä tekemä valitus, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu unionin toimielinten kielijärjestelyjä koskevien säännösten rikkomiseen. Kirjallisen ja suullisen kokeen suorittaminen muulla kuin kantajien äidinkielellä (englanniksi ja ranskaksi) esti heidän osaamisensa asianmukaisen arvioinnin, koska heidän koetuloksiinsa vaikutti myös heidän kielitaitonsa. Tästä seurasi myös henkilöstösääntöjen 27 artiklan rikkominen.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu hakijoiden yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen, siihen, ettei hakijoita arvioitu objektiivisesti (Glantenay-oikeuskäytäntö), ja henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 5 artiklan ensimmäisen ja kolmannen kohdan rikkomiseen. Eräät hakijat nimittäin suorittivat myöhemmin uudelleen kirjallisen kokeen, joka oli tasoltaan selvästi helpompi. Hakijoiden vertailu Assessment centerissä järjestetyissä kokeissa ei ollut tasapuolinen, koska valintalautakunta ei ollut etukäteen selvittänyt Talent Screener -osiossa ilmoitettujen tietojen todenperäisyyttä.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu perusteluvollisuuden laiminlyöntiin ja sen yhteydessä myös menettelyn osapuolten yhdenvertaisuuden periaatteen loukkaamiseen (perusoikeuskirjan 47 artikla), koska kantajilla ei ollut mahdollisuutta tutustua sitä, että heidät suljettiin kilpailusta, koskeviin kattaviin perusteluihin ennen kanteen nostamista. Tästä seurasi myös menettelyn osapuolten prosessuaalista yhdenvertaisuutta koskevan periaatteen loukkaaminen.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 5 artiklan viidennen ja kuudennen alakohdan rikkomiseen siitä syystä, että valintalautakunta ei sisällyttänyt varallaololuetteloon vähintään kahta kertaa niin paljon hakijoita kuin kilpailussa oli avoimia virkoja.

- 5) Viides kanneperuste perustuu kilpailuilmoituksen noudattamatta jättämiseen, henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 5 artiklan 1 kohdan rikkomiseen ja tästä seuranneeseen ilmeiseen arviointivirheeseen siitä syystä, että AD 7 -kilpailussa arvioitiin myös hakijoiden johtajaominaisuuksia, vaikka niillä piti olla merkitystä vain AD 9 -kilpailussa.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu asiasta Di Prospero vastaan komissio johdattavien oikeusperiaatteiden loukkaamiseen, henkilöstösääntöjen 27 artiklan rikkomiseen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen siitä syystä, että kilpailuilmoituksessa ei sallittu osallistumista sekä AD 7- että AD 9-kilpailuihin, mutta AD 7-kilpailun varallaolueluetteloon sisällytettiin viran puolesta joitakin hakijoita, jotka olivat jättäneet hakemuksen AD 9-kilpailussa.
- 7) Seitsemäs kanneperuste perustuu hakijoiden yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen ja siihen, ettei arvioinnissa noudatettu objektiivisuutta, siitä syystä, ettei valintalautakunnan kokoonpano pysynyt samana siinä tapahtuneiden jatkuvien muutosten vuoksi ja ettei puheenjohtaja noudattanut shadowing-käytäntöjä.

Kanne 8.3.2023 – VA v. komissio**(Asia T-123/23)**

(2023/C 134/32)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: VA (edustaja: asianajaja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston (jäljempänä PMO) 11.5.2022 päivätyn päätöksen, jonka mukaan kantajalla ei 1.7.2021 lähtien ole enää oikeutta saada huollettavana olevasta lapsesta maksettavaa lisää eikä koulutuslisää ja jonka mukaan kantaja ei siten saa huollettavana olevasta lapsesta maksettavaan lisään liittyvää veronhuojennusta,
- kumoamaan PMO.1:n 13.6.2022 päivätyn päätöksen, jonka mukaan kantajan on maksettava takaisin 3 500 euroa henkilöstösääntöjen 85 artiklan mukaisesti,
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle 2 441,84 euron korvauksen,
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen 11.5.2022 päivätystä päätöksestä nostamansa kanteen tueksi.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan käsitteitä huollettavana oleva lapsi ja osallistuminen opetukseen oppilaitoksessa on sovellettu virheellisesti, joten kantajalla on oikeus saada koulutuslisää ja huollettavana olevasta lapsesta maksettavaa lisää lukuvuoden loppuun saakka.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan PMO on kohdellut eriarvoisesti yhtäältä niitä lapsia, jotka suorittivat opinnot ensimmäisen lukukauden aikana, ja toisaalta niitä lapsia, jotka suorittivat opinnot toisen lukukauden aikana.
3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan oikeusvarmuuden periaatetta ja hyvän hallinnon periaatetta on loukattu.

Kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen 13.6.2022 päivätystä päätöksestä nostamansa kanteen tueksi.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka on esitetty ensisijaisesti ja jonka mukaan kantajalla on oikeus saada huollettavana olevasta lapsesta maksettavaa lisää ja koulutuslisää tyttärensä osalta 1.7. ja 30.9.2021 väliseltä ajanjaksolta.
  2. Toinen kanneperuste, joka on esitetty toissijaisesti ja jonka mukaan 3 500 euron maksamiselle oli peruste eikä se ollut sääntöjenvastaista. Vaikka kyseisen summan maksamisen olisi ollut sääntöjenvastaista, kantajan mukaan on katsottava, että hän ei ollut tietoinen maksun sääntöjenvastaisuudesta ja että sen sääntöjenvastaisuus ei joka tapauksessa ollut ilmeistä, joten hän on voinut perustellusti uskoa, että maksu oli sääntöjenmukainen.
-